

שיחת השבוע

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

ספרים

אור הבית

מאת הרבי מליובאוויטש
בהוצאת תורה אור

שני כרכים המרכזים את דבריו של הרבי בענייני נישואין ושלום-בית, בעריכת זאב ריטרמן. נקלטו כאן גם איגרות שכתב הרבי בעניינים האלה. 622 עמ'. טל' 972-8-8602399.

שיעורים בתורת חב"ד

מאת הרב יואל כהן
בהוצאת מעיינותך

שנים-עשר מאמרים מעמיקים, השופכים אור על פרקים וסוגיות בתורת חסידות חב"ד. מקצת המאמרים הופיעו בגיליונות מעיינותך. 196 עמ'. טל' 972-3-9606120.

שיעורים בחסידות

מאת הרב שניאור-זלמן גופין
בהוצאת 'היכל מנחם'

מאמר חסידות שאמר כ"ק אדמו"ר הרשב" מליובאוויטש בחגי-השבועות תרס"ה. המשפיע הרב גופין מסביר ומבאר את המאמר, בדרך שווה לכל נפש. 203 עמ'. טל' 972-3-9606120.

מעשי אבות

מאת הרב דוד חדר
בהוצאת המחבר

ביאור על מסכת אבות המשולב בתיאור קורות-חייהם של התנאים, לצד מעשיות מהתלמוד ומהמדרשים. 482 עמ'. טל' 972-8-6106387.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
7:23	8:02	7:29	7:11
צאת השבת	9:05	8:22	8:08

המודל: ליל שישי, שעה 3, 57 דקות וחלק 1

ראש-חודש אייר ביום השישי וביום השבת-קודש
פרקי אבות: פרק א

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 72915
טל' 9607588-3-972 • פקס 9606169-3-972
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

להפריד בין אנשים למעשים

צריך להתנגד במלוא התוקף למעשים שגויים, להשקפות פסולות, אך אסור בשום פנים ואופן להפוך זאת לשנאה אישית כלפי אישים או ציבורים

בסכין גם בה. כך גם יהודי שפוגע בחברו, מאיזו סיבה שתהיה, פוגע בסופו של דבר בו-עצמו, שכן הלה הוא חלק בלתי-נפרד ממנו.

אכן, באיברי האדם עלולים להיות לפעמים איברים חולים, שאין ברירה אלא להרחיקם כדי להציל את האורגניזם השלם. גם בעם-ישראל יש לפעמים 'תאים' שמהווים סכנה לכל העם. אך ניתוח הוא דבר מסוכן מאוד, ורק מנתח מומחה רשאי לעשותו. ודאי שקודם שמדברים על צעדים כאלה יש לעשות הכול כדי 'לרפא' את ה'תאים' החולים, וזאת רק על-ידי אהבה אמיתית וקירוב-לבבות.

כאשר אותם יהודים יחושו שמדברים אליהם מתוך אהבה, אולי ירהרו שנית בדרכם. הם יבינו, שהביקורת החריפה המופנית כלפיהם אינה נובעת מעוינות אישית או תנועתית, אלא זו ביקורת עניינית, שבאה מתוך אהבה וכאב אמיתיים. דווקא מתוך אהבת-ישראל אמיתית אפשר להביע ביקורת חריפה ונוקבת, ואז גם יש תקווה שנסוואי הביקורת יטו אוזן לדברים שבאים מלב כואב ואוהב.

האמת שבתוכנו

לא קל לאמץ גישה כזאת, כי הנטייה הטבעית של האדם היא להכליל ולפתח רגשות שליליים כלפי מי שדעתו שונה או שמעשיו שגויים. לאהבה אמיתית אפשר להגיע רק כאשר מתעלים מעל מגבלות הגוף וחושפים את האמת הנשמית. מצד הגוף, יש הבדלים בין יהודי ליהודי. יש אני ויש אתה, יש דעות שלי ויש השקפות שלך; אולם מצד הנשמה - אין אני ואתה. יש רק מהות אחת מאוחדת - עם אחד, בנים אהובים של מלך-מלכני-המלכים הקב"ה.

לכן מידת הצלחתו של אדם לממש את מצוות אהבת-ישראל משקפת את כללות מצבו בעבודת ה' ובקיום התורה והמצוות. ככל שמורגשים אצלו פחות ההבדלים בין 'אני' ל'אתה' ובין 'שלי' ל'שלך', הדבר מוכיח שהוא מתקרב יותר לגרעין האמת של האחדות הנשמית הפנימית שבתוכנו. וזו בעצם כל התורה כולה, כמאמר הילל הידוע.

אנו עומדים בימי ספירת העומר, שבהם אנו אבלים על מותם של עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, על "שלא נהגו כבוד זה בזה". זה הזמן להגברת אהבת-ישראל בין חלקי העם. השאלה היא, איך תיתכן אחדות ואהבת-ישראל בין בני-אדם בעלי השקפות שונות ומנוגדות? איך אפשר לאהוב יהודים שפועלים בדרך שגויה, שעלולה לגרום נזק חמור לכל העם?

האמת היא שדווקא מצבים כאלה הם מבחנה של אהבת-ישראל. אחדות אמיתית אינה דווקא זו שאין בה חילוקי דעות ושהכול עשויים מעור אחד. כוחה של האחדות הוא דווקא בסבילת כל הפערים וכל ההבדלים, כאשר הגרעין המאחד חזק דיו לאפשר זאת.

ניתוח הוא דבר מסוכן

אחדות-ישראל פירושה תחושה עמוקה של קשר ושייכות לכל יהודי, גם ליהודי טועה. זוהי הרגשה שכל יהודי הוא את, חלק מהמשפחה - יהיו מעשיו אשר יהיו. אם הוא שוגה - הדבר גורם צער וכאב, אך לעולם לא שנאה ועוינות. כי הוא אחד משלנו.

המפתח הוא להפריד הפרדה ברורה בין המעשים לבין האנשים. אהבת-ישראל חלה על כל יהודי, ובכלל זה גם מי שטועה ומטעה. צריך להתנגד במלוא התוקף למעשים שגויים, להשקפות פסולות, אך אסור בשום פנים ואופן להפוך זאת לשנאה אישית כלפי אישים או ציבורים.

"ייתמו חטאים ולא חוטאים", אמרו חז"ל. אם אתה סבור שחברך טועה, נסה להאיר את עיניו. אם אתה משוכנע שהוא פועל בדרך שלילית, התפלל עליו שישוב בתשובה. אבל אינך יכול לשנאותו, כי הוא חלק ממך.

חז"ל המשילו את מערכת היחסים בין יהודים למערכת היחסים בין איברי הגוף. יהודי שפוגע בחברו מפני שהלה פגע בו, דומה, לדבריהם, לאדם שהיה חותך בשר והסכין שבידו האחת פגע וחתך בבשר ידו השנייה. איוולת גמורה תהיה מציודו אם 'עניש' את היד הפוגעת בחתכו

להחדיר את השמיני בתוך השבע

רשת השבוע נקראת שמיני, ומספר זה מציין את הדרגה שלמעלה מהטבע. שבע מציין את המסגרת הטבעית של הבריאה, ואילו שמונה מציין את הדרגה שלמעלה ממסגרות הבריאה כולה – את הקדושה האלוקית שלמעלה מסדר השתלשלות העולמות. וכך נאמר ב'כלי-יקר' ש"מספר זה מיוחד אליו יתברך".

לכן המספר שמונה גם רומז על הגאולה השלמה, שבה האור האלוקי שלמעלה מהטבע יאיר בעולם. וכפי שאמרו חז"ל, שהכינור שישמש בבית-המקדש בימות במשיח יהיה של שמונה נימין (שמונה מיתרים), דבר הרומז להתגלות אלוקית גדולה ביותר.

ניסן ואייר

השנה נקראת פרשת שמיני בשבת האחרונה של חודש ניסן, השבת שמברכת את חודש אייר. חיבור שני הדברים דורש הסבר: לכאורה עניינה של פרשת שמיני שייך לחודש ניסן, חודש הגאולה, חודש ששמו (ניסן) רומז ל'ניסני-ניסים', חודש שבו "נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם".

מה הקשר בין שמיני לחודש אייר, שמציין את מגבלות העולם?

ליתר פירוט: עבודת חודש אייר היא בירור וזיכוך המידות, דבר הבא לידי ביטוי בכך שבכל יום מימות החודש מקיימים את מצוות ספירת העומר, שעניינה לברר ולזכך את המידות. כמו-כן ראשי-התיבות של החודש הם "אני ה' רופאך", ועצם הצורך ברפואה מוכיח שמדובר במצב שבו יכולה להיות אפשרות של חולי. הרי שחודש אייר מציין את העולם המוגבל. איך אפוא נקבע שדווקא ברכת החודש הזה תהיה בפרשת שמיני, שמציינת את הדרגה שלמעלה מהבריאה?

רוכב על השבע

העניין יובן על-פי משמעותו האמיתית של המספר שמונה. מספר זה נרמז במילה 'אז' ("אז ישיר משה"), בגימטרייה שמונה. ובלשון ה'כלי-יקר': "כי 'אז' היינו – אחד רוכב על ז". כלומר, שמונה אין פירושו דרגת קדושה שמנותקת מהעולם, אלא להפך, זו קדושה שחודרת ומאירה בתוך גדר הבריאה.

זו למעשה תכלית הכוונה, שהקדושה האלוקית לא תישאר למעלה מהעולם ומובדלת מהעולם, אלא שתבוא לידי ביטוי בתוך העולם ובתוך גדרו. זה עניינו של "אחד רוכב על ז" – שהאחד, המסמל את הקב"ה, רוכב ושולט על גדר הבריאה, הרמוזים בשבע.

לקדש את הימים

זה גם עניינו של חודש ניסן, החודש הראשון. מצד אחד הוא 'ראשון' ולמעלה משאר החודשים, ובה-בשעה עצם השם 'ראשון' מכיל את ההתיקשות לחודשים שלאחריו (שכן ראשון יכול להיות רק כשיש שני ושלישי).

לכן קוראים את פרשת שמיני דווקא בשבת מברכים אייר: זה הכוח המיוחד להחדיר את הקדושה העליונה של חודש ניסן ושל 'שמונה' לתוך מסלול החיים הרגיל, המתבטא בחודש אייר, שגם ימים רגילים יהיו ספוגים בכוח המיוחד שלמעלה מהעולם. דווקא על-ידי עבודה זו מגיעים להתגלות ה'שמונה', בגאולה האמיתית והשלמה בקרוב ממש. (ספר השיחות תשמ"ח כרך ב, עמ' 408)

מן המעיין ספירת העומר | מאת הרב אליעזר ברוד

התורה והקמח

"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה" (ויקרא כג, טו). אנו סופרים ארבעים ותשעה ימים, מיום הבאת העומר עד יום קבלת התורה, ללמדנו שהתורה והקמח תלויים זה בזה – "אם אין קמח אין תורה" ו"אם אין תורה אין קמח".

(המהר"ל מפראג)

טהרת המחשבות

"וספרתם" – מלשון אבן-ספיר. כלומר, יש לזכך ולטהר את המחשבות כספיר. "ממחרת" הוא כינוי לאמונה, כי אין אדם יודע מה ילד יום, אלא הוא מאמין בבורא שיתן לו מחר חיות וכוח. זהו "וספרתם לכם" – האדם צריך לזכך ולטהר כל מה שנוגע "לכם", לגוף ולתאוותיו הגשמיות, על-ידי "ממחרת" – בכוח האמונה שהוא מאמין בחי-העולמים.

(רבי ישראל מרוד"ין)

להאיר את האותיות

זהו שנאמר בגמרא (קידושין ל): "למה נקראו ראשונים סופרים, שהיו סופרים כל האותיות שבתורה". 'סופרים' מלשון 'ספיר' – הם האירו

את האותיות ובכך האירו את הלבבות.

(צמח צדיק)

שהיום יהיה יום

בספירת העומר אנו אומרים "היום יום". הכוונה היא שהיום יהיה יום, שידעו מה פעלו בכל יום, מה פעלו אתמול ומה צריכים לפעול היום.

(ספר השיחות)

בירור המידות

"וספרתם" הוא מלשון ספירות ובהירות. צריכים לעשות "וספרתם לכם", שה"לכם" יהיה בהיר. זאת עושים על-ידי "שבע שבתות תמימות", בבירור שבע המידות, שכל מידה ומידה תהיה כלולה משבע, וששבע המידות עצמן יהיו שבע שבתות, כי השבת אינה צריכה בירור.

(היום-יום)

השער החמישים

ארבעים ותשעה יום הם שבע מידות, שכל אחת ואחת מהן כלולה משבע המידות האחרות. על-ידי ספירתן ממשיכים את שער הנו"ן דבינה, שהוא למעלה מהמוחין, זהו שנאמר: "תספרו

חמישים יום", אף שבפועל סופרים ארבעים ותשעה ימים בלבד, כי על-ידי הספירה ממשיכים גם את שער הנו"ן דבינה.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

אמרת השבוע

קליוחומר

יהודי שאירע לו אסון בא לפני רבי יהושע מסוסנוביץ' ואמר שאין הוא יודע איך אפשר לקיים את מאמר חז"ל שעל האדם "לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה". אין אפשר להודות לה' על הרעה, כשענינו ראות עד כמה זה דבר רע ומצער?

אמר לו רבי יהושע: חז"ל הורו לנו "והווי דן את כל האדם לכף זכות". כלומר, גם כשאתה רואה את חברך עושה דבר שלילי, עליך לדנון לכף זכות, ולחשוב שהדברים אינם כפי שהם נראים. ואם על אדם כן, קליוחומר שיש להאמין שמפי עליון לא תבוא רעה, אלא הכול הוא טוב, אף שאינו נראה לעינינו.

נדיבות תמוהה

העיירה היהודית הייתה כמרקחה. מכל עבר הגיעו עדויות על קבוצת בריונים שחטפה שני יהודים. את הבריונים הצליחו העדים לזהות – גויים צעירים ואימתניים, שהתגוררו לא־הרחק מהעיירה והפילו את חיתנם על תושביה היהודים. לעומת זאת, את פניהם של החטופים איש לא ראה בבירור. ידעו רק לומר כי חזותם יהודית.

אלה היו ימים של פרעות ברוסיה והיהודים היו למשיסה. מעשי חטיפה – בדרך־כלל לצורך סחיטת דמי־כופר – לא היו נדירים. גם הפעם לא אחרה הדרישה הכספית להגיע. החוטפים נקבו סכום כסף גבוה, והודיעו כי אם לא יקבלוהו בתוך עשרים וארבע שעות, יהרגו את שני היהודים המוחזקים בידיהם.

גם לאחר בירור מקיף שעשו ראשי הקהל, לא נודעה זהותם של החטופים. הועלתה השערה כי השניים אינם תושבי העיירה, אלא עוברי־אורח תמימים, או סוחרים שבאו לסחור בעיירה. אם כך ואם כן, על הפרק עמדה שאלה של דיני נפשות ובמקרים כאלה מן הראוי להכניס לתמונה את רב העיירה.

הרב הקשיב לדברים בפנים חמורות־סבר. "עלינו לפעול במהירות האפשרית", פסק. בעזרת ראשי הקהל ערך הרב רשימה של כל בעלי הממון בעיירה. לכל אחד ואחד מהם קצב הרב את הסכום שעליו לתת. לחנווני קצב חמישים רובל, לסוחר העצים – שישים, לגביר העיירה – שלושים־אמאת, וכך הלאה.

בלי לאבד זמן יצאו הרב וראשי הקהל – על־פי הרשימה שהכינו – לגייס את הכסף. נכנס הרב לביתו של החנווני. הוא לא היה צריך לספר לו את סיפור המעשה, שכן כל בני העיירה כבר ידעו את שאירע. הוא גם לא היה צריך לחשוך עליו. מיד פתח החנווני את ארנקו והוציא ממנו שישים רובל – עשרה רובלים יותר מכפי שהתבקש.

גם בבתיים הבאים נוכח הרב בתופעה המדהימה: אנשים פתחו את כיסיהם בנדיבות מופלגה והרימו יותר מכפי שהתבקשו למען המטרה הנאצלת – מצוות פדיון־שבויים. גם גביר העיירה נהג ברוח זו, אך ביתו שאת, שכן תרומתו הייתה כפולה מזו שנתבקש לתת – שש־אמאת רובלים טבין ותקילין!

לאחר הביקור בבית הגביר כבר היה

אך אז אירע דבר שהפתיע מאוד את ראשי הקהל. הרב נראה אפוף מחשבות. הוא התיישב על ספסל ברחוב וכמו התכנס בתוך עצמו. ראשי הקהל הביטו ברבם בתמיהה גוברת והולכת: מה פשר ההשתהות הזו, דווקא עכשיו, כשהכסף

בידי הרב ומלוויו מלאו הסכום שתבעו החוטפים. כתובת מגוריהם של החוטפים הייתה ידועה, ולא היה אלא לגשת לשם, למסור את הכסף ולקוות שהחוטפים יעמדו בדיבורם וישחררו לחופשי את החטופים.

אהבת-ישראל | מאת מנחם ברוד

כיצד אוהבים

תגם עממי אומר, שקל להגיע לאהבת 'כלל ישראל', אבל קשה להגיע לאהבת 'ר' ישראל'. אין איש מתנגד לרעיונות הנעלים של אהבת כלל־ישראל, אבל כאשר מגיעים אל 'ר' ישראל, יהודי פלוגי, בעל שם ודמות, שיש לו מעלות וחסרונות – כאן מתעוררים קשיים. השאלה הגדולה היא, איך מגיעים לאהבת כל יהודי פשוטו כמשמעו.

בדברי גדולי החסידות אנו מוצאים כמה וכמה הדרכות כיצד להגיע לאהבת־ישראל אמיתית לכל יהודי ממש. רבנו הזקן מבאר (לקוטי תורה ניצבים מד, א) שעל האדם להתבונן בכך, שהוא־עצמו אינו יכול להיות מושלם בלי זולתו: "הנה כל ישראל הם קומה אחת שלמה, וכללות נשמותיהם נקרא נכסת ישראל... ולכן אמרו רז"ל הווי שפל רוח בפני כל אדם, לפי שיש בכל אחד ואחד בחינות ומדרגות מה שאין בחברו, וכולם צריכים זה לזה. ונמצא שיש יתרון ומעלה בכל אחד ואחד שגבוה מחברו וחברו צריך לו".

רבנו הזקן מביא על כך משל מגוף האדם: "כמשל האדם שהוא בעל קומה בראש ורגליים, שאף שהרגליים הם סוף המדרגה ולמטה, והראש הוא העליון ומעולה ממנו, מכל־מקום הרי בבחינה אחת יש יתרון ומעלה לרגליים, שצריך להלך בהם, וגם הם מעמידים הגוף והראש... ונמצא שאין שלמות הראש בלתי הרגליים".

מבט אל הנשמה

נקודת־מבט נוספת היא ההתייחסות כלפי יהודי ברמה הנשמית. בכל אדם מישראל שוכנת נשמה אלוקית גבוהה ונעלה ביותר. אף אם הוא נגוע בחסרונות – אין הם אלא קליפתו החיצונית, ואילו בפנימיותו שוכנת נשמה אלוקית טהורה ויקרה מפי. כשמביטים אל הנשמה של היהודי, אין לנו למעשה שום יכולת לשפוט יהודי ולהעריך את גדולתו. אולי אותו יהודי עלוב ומלא חסרונות יש בו נשמה גבוהה ועליונה עד מאוד? מכאן מתחייבת אהבה לכל אדם מישראל, כבעל נשמה שהיא "חלק א־לוה ממעל ממש".

זאת ועוד: כל ההפרדה בין יהודי אחד למשנהו היא רק מצד הגוף. מצד הנשמות – כל נשמות ישראל הן חטיבה אחת, כמו מיליוני תאים בגוף אחד גדול. לכן צריך לאהוב את היהודי השני, שכן הוא בעצם חלק ממך־עצמך.

ערב ומעורב

את מאמר חז"ל "כל ישראל ערביין זה לזה", מפרש רבנו הזקן בשלוש דרכים: א) יהודי חייב להיות ערב (במובן של ערב לחך, מתוק) כלפי יהודי שני; ב) יהודי חייב להיות מעורב עם יהודי שני; ג) כל יהודי ערב (במובן של אחריות וערבות) בעד היהודי השני (ספר השיחות תש"א עמ' 144).

הרבי מליובאוויטש מוסיף על כך (לקוטי שיחות כרך כג עמ' 431): אם יש יהודי אחד שאינו מתנהג בדרכי התורה – הרי זה נוגע לכלל כולו, משום שישראל ערבים זה בזה. וכמבואר בדברי חז"ל, שהתורה ניתנה לשישים ריבוא דווקא, ואילו היו שישים ריבוא פחות אחד, יהיה מי שיהיה, גם הפחות שבפחותים – לא הייתה התורה ניתנת חס־ושלום גם לגדול שבגדולים, כמו משה רבנו.

מכאן נגזרת אחריות נוספת למעשיו של כל אחד: יהודי היורד מקודש־הקודשים לקודש – עלול לגרום ליהודי אחר, המצוי במצב רוחני ירוד יותר, לרדת מקודש לחול, ואפילו מהיתר לאיסור (לקוטי שיחות כרך כב, עמ' 425).

הרבי מוסיף ומסביר, שחז"ל דרשו על הפסוק "וכשלו איש באחיו", ש"איש בעוון אחיו", מכיוון שכל ישראל ערביין זה בזה. מבואר בתורת החסידות, שבעומק העניינים, דברי התוכחה אינם אלא ברכות. ואף כאן, הברכה היא שאחד יכול להועיל לחברו, מכיוון שהם מעורבים זה בזה ושייכים זה לזה (לקוטי שיחות כרך ז, עמ' 361).

כבר בידיהם וישועת החטופים קרובה כל־כך?!

כעבור שעה קלה התנער הרב ממחשבותיו. "יש שינוי בתכנית", הודיע. את אחד המלווים שלח עם הכסף, והורה לו לשוב לבתי כל התורמים הנדיבים ולהחזיר להם את כספם.

למלווים הנותנים הורה למהר ולהזעיק אליו ארבעה־חמישה צעירים יהודים, בעלי־זרוע. "הסברים, אחר־כך", אמר בתגובה על מבטי ההפתעה שנתלו בו.

כעבור שעה קלה התייצבו לפניו חמישה צעירים גבוהים וחזקים, מבני העיירה. "הבה ניגש לבית החוטפים", אמר הרב והחל לצעוד. בהגיעם סמוך ליעדם תדרך הרב את החבורה: "מתקרבים לבית בשקט, מתפרצים פנימה במפתיע, ומכים בפראות כל מי שנמצא שם. שמעתם? כל מי שנמצא שם! אל תבחינו בין החוטפים לחטופים. ככולם הכו כפי יכולתכם..."

הפעולה הצליחה מעל המשוער. שלושת החוטפים קלטו במהירות את יחסי הכוחות הלא־שקולים, ונכנעו. על־פי הוראת הרב, גם החטופים טעמו את נחת זרועם של הצעירים היהודים. אר־אז התבררה העובדה המדהימה – שני החטופים לא היו יהודים, אלא גויים שהתחפשו ליהודים. הם שיתפו פעולה עם החוטפים וביימו חטיפה, כדי לסחוט כסף מיהודי העיירה. כשהם מוכים ומאויימים התחייבו החוטפים הגברתנים כי לא יפגעו עוד ביהודי העיירה.

שעה קלה לאחר מכן שבו ראשי הקהל והתכנסו בבית הרב. כעת הגיע זמן ההסברים. "כאשר מתרגשת ובאה צרה על יהודי", פתח הרב ואמר, "עליו לראות בכך אות משמים ולהתעורר בתשובה. כאשר גויים חוטפים יהודי, יש בכך גם מבחן לתחושת הערבות ההדדית של כלנו. מתוך תחושה זו יצאתי למשימה הקדושה של פדיון־שבויים.

"אך לפתע הבחנתי בתופעה המוזרה, שכל אחד ואחד מהיהודים הרים את תרומתו ללא כל התנגדות או ניסיון התחמקות, ולא זו בלבד, אלא שאף נתן יותר מכפי שנדרש. כשראיתי זאת, התעורר בי ספק אם אכן במצוות פדיון־שבויים עסקינן. שכן, כידוע, השטן מתאמץ להפריע לכל מצווה ומצווה; על־אחת־כמה־זכמה כשמדובר במצווה גדולה וחשובה כהצלת נפש מישראל. חיפשתי אפוא את ניסיונות החבלה של השטן, במצווה, ולא מצאתים.

"הגעתי למסקנה שכנראה לא מדובר כאן במצווה, אלא בתרגיל הונאה נבזי ומכיוון שבוודאי אי־אפשר לייחס מטרה עליונה למסירת כסף יהודי כשר לידי גויים גזלנים, הבנתי שעלינו להגיב הפעם בדרך שונה מהמקובל, ולדבר עם הגזלנים בשפתם־הם..."

בציפיה לגאולה "מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בני־ישראל ירעישו ויצעקו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל!... הדבר היחיד שיכולני לעשות – למסור העניין אליכם: עשו כל אשר ביכולתכם!" (הרבי מליובאוויטש, כ"ח בניסן תש"א)

חיפוש משמעות בתשעה שלבים

בצפת. הוא נסע לשם, הקשיב להרצאה מפי הרב אייל ריס, מראשי המכון, והוקסם. כמה ימים לאחר מכן נכנס לחנות ברמת-גן חסיד חב"ד, והציע לו להניח תפילין. הוא הניח תפילין ובלילות החל 'להציץ' (כהגדרתו) בספר התהילים.

"מצית סיגריה ובוכה"

התחנה הבאה במסע החיפוש העצמי הייתה הגשת 'מגזין רוחני', בתחנת הרדיו הצפונית 'קול רגע'. הקשר עם מכון 'אסנט' הוסיף להתחזק. "יום אחד נכנסתי לפיאסטה החבוטה שלי, ונסעתי לצפת", הוא מספר. "הגעתי לאסנט ונשארתי שם כמה חודשים. למדתי להתפלל והרגשתי שאני מתקרב אל הקב"ה. התעמקתי במאמר החסידות הידוע של הרבי הקודם מליובאוויטש, 'באתי לגני', והרגשתי כאילו המאמר נכתב במיוחד בעבורי". כל התקופה הזאת עדיין התקשה לשמור שבת. "הייתי מצית סיגריה ובוכה. התחננתי לקב"ה: 'תן לי פעם אחת להבין מה זה; רוצה לדעת מהי שבת?'". אני זוכר את השבת ההיא היטב, גם משום שזו הייתה השבת שבה התרסקה מעברות החלל קולמביה ואילו רמון בתוכה. מאז, ב"ה, לא נכשלתי אפילו שבת אחת".

תכנית בהתנדבות

בשלב זה נשא את רעייתו, רות-ענבר, ויש להם שני ילדים. את תכניתו 'ענת לשוב', בחצות הלילה

הוא מביט בך בעיניים חומות, תמימות, ישירות. בקול רך הוא מגולל את סיפור חייו המיוחד, אותו קול מלטף שבו הוא מגיש את התכנית השבועית הלילית שלו, 'ענת לשוב' שמה, ברדיו 'קול חי'.

שלומי שטרן ("שלמה משה", כפי שהוא נוהג להדגיש), 41, נולד ברמת-גן. אביו התייתם בגיל רך מאביו, שנספה בשואה. בגיל שבע עלה האב עם אימו לארץ, בסיוע הברון רוטשילד שפרש את חסותו על קבוצת ילדים יתומים ניצולי שואה. אימו של שלומי היא דור שביעי בארץ ובת משפחה של אליהו בית-צורי, אשר התנקש בלורד מיון, עם אליהו חכים, והועלה לגרודם במצרים.

ממיסטיקה ליהדות

מעודו חיפש שלומי משמעות בחיים. הוא היה מדריך ולאחר מכן ראש שבט בתנועת 'הצופים', וניצח על אלפי חניכים. בצבא היה קצין בריאות נפש (קב"ן). בזכות יכולת ההקשבה המיוחדת שלו מנע, לדבריו, התאבדות של חיילים. אחר-כך למד משחק וציוויר, אך נפשו נמשכה לשירה. הוא נמנה עם קבוצת משוררים צעירים ופרסם ספר שירה, שזיכה אותו בפרס.

זמן-מה השתלב בענף הפרסום, ובאותה עת מצא עניין גובר במיסטיקה. הוא החל לעבוד בחנות למכר ספרי מיסטיקה ברמת-גן. בין השירותים שהעניקה החנות לקהל לקוחותיה היה מידע על הרצאות בעניינים רוחניים, מכל הסוגים. כך נתוודע ל'מכון אסנט', שמפעילים חסידי חב"ד

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

קמח מלא, סובין וסולת

שאלה: כיצד נזהרים מחרקים בקמח-חיטה לסוגיו?

תשובה: אכילת שרצים אסורה מן התורה. כאשר השרצים מצויים, חייבים לבדקם ולהרחיקם (גם לאחר שנעשה הכול, עדיין נזדקק ללימודי הזכות שבפוסקים). להלן כמה המלצות הלכה למעשה:

קמח מלא, סובין וסולת יש לקנות עד חודש מתאריך האריזה שעל התווית (לאחר כחודש מתפתחים סוגי חרקים נוספים, שלא תמיד מועיל להם ניפו). עדיף לקנות לפני עונת הקיץ (לכל המאוחר - מיד אחרי פסח), ולאחסנם במקרר.

ניפוי: הג'ולם' רובו ה'בוגרים' של 'חידקונית האורז' נעצרים בנפת 40 מש. הביצית הזעירה אינה אסורה, אך האויב העיקרי הוא זחל לבן, בעל ראש צהבהב, הבוקע ממנה. מי שלמד להכיר, יוכל לגלותו כאשר יפזר את הקמח על-גבי משטח של נייר לבן או נייר פרגמנט.

הרב אשכנזי והנהגה של הרבי. גאונות מדור אחר

שבין רביעי לחמישי, המארכת כל שבוע בעל-תשובה, הוא מגיש בהתנדבות. "מחזיק מיקרופון, בקדושה, לבורא עולם", כלשונו.

בימים האלה סיים כתיבת תסריט - 'התיקון התשיעי' שמו - שהוא במידה רבה סיפור חייו הפרטי, על תשעת שלביו. בתסריט, הכתוב כעלילת מתח מורכבת ומרתקת, הוא מנסה להתמודד עם אתגר גדול, ולהבין מה באמת גרם לו להגיע לשמירת תורה ומצוות. מי שסקרן לדעת את התשובה, ייאלץ להמתין עד שיצליח למצוא מפיך לסרט...

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית

מופצים בכל

רחבי ארה"ב

להזמנות ולפרסום אנא פנו:

718-756-1328

sh-usa@chabad.org.il

מוציאים את הקמח לשמש, וכעבור חמש עד עשר דקות מנערים לאט את הקמח, ואז רואים את הזחלים דבוקים לנייר זוחלים עליו.

קמח רגיל: גם אותו עדיף לאחסן במקרר. קמח זה אפשר וצריך לנפות בנפה צפופה (70-60 מ"ש). בקיץ אפשר להשאירו לאחר הניפו מוחזן למקרר עד 24 שעות, ובחורף עד 72 שעות.

קמח מלא: יש לקנות קמח טחון דק, שאפשר לנפותו בנפת 50 מש ומעלה; לנפותו מיד ולאחסנו במקרר, ולנפותו שוב לפני השימוש. קמח מלא גם חייב בבדיקת משטח יסודית.

סולת: אי-אפשר לנפותה כנדרש - רק לבדוקה בבדיקת משטח יסודית, שהיא חובה.

סובין: בחורף - טעונים בבדיקת משטח יסודית. בקיץ - עדיף להימנע מלקנותם.

מקורות: ראה ערוה"ש י"ד ק"ג ואילך; שדיחמד, פאת השדה, כללים, מע' ב ס"ט; ילקוט יוסף י"ד פד, לט; אנציקלופדיה תלמודית, ערכים 'בדיקת תולעים' ו'בריה' ו'ש"ג.

Levi Hartman

לוי הרטמן

Office: 718-871-8282 x128

Cell: 646-335-8818

Fax: 718-633-0499

www.levifunding.com

3910 14th Ave. Brooklyn NY 11218

דובר עברית

סופר סת"ם • HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222
www.esofer.com
A HaSofer Company

לחבצעים חיוחדים בקרו באתר בעברית
www.SKY2000.com
תחוק ונסיון שירות אישי מחירים ללא תחרות הנהלה חבדי"ת
התחחות במסעות לישראל
הצאע לפסחה \$899
ניוירדפ-ישראל 212.599.3333
60 E. 42 st. #712, NY, NY 10165